

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Lucie Uhlířová: *Komparace mírových iniciativ v Sieře Leone a Libérii*

Téma řešení vnitrostátních konfliktů je jistě stále velmi aktuální a důležitá oblast výzkumu. Je však otázkou, zda to samé můžeme říci i o konfliktech, od jejichž ukončení uběhlo skoro 20 let – mám tím na mysli občanské války v Libérii a Sieře Leone, na které se autorka ve své práci zaměřila. Ačkoliv nemohu skrývat prvotní skepsi vůči tomuto jejímu výběru, musím uznat, že jej autorka kvalitou své práce odůvodnila více než dobře. I tak se však nemohu zbavit dojmu, že by bylo vhodné získané poznatky o transformaci konfliktů aplikovat na nějaký aktuálně probíhající konflikt ve zkoumaném regionu a pokusit se načrtnout možné scénáře jeho dalšího vývoje.

Autorka si v úvodu své práce vytkla za cíl „*zaměřit se na mírové iniciativy v obou zemích a zjistit důvody, proč jsou ve srovnatelných případech výsledky mírových dohod a jednání odlišné.*“ Tento cíl však do jisté míry naplňuje už v samotném úvodu, kdy důvody rozdílné úspěšnosti spatřuje v počtu aktérů, jejich domácímu vs. zahraničnímu původu, politické kultuře a aktivitám místních elit či reintegračních programů. Ačkoliv tento výčet faktorů není konečný, působí na čtenáře poněkud demotivačně. Ostatně v úvodu je více informací, které už jsou dosti podrobné a úvod by se bez nich obešel. To do jisté míry platí i o závěru práce, který čítá hned osm stran.

Kvituji, že autorka jasně vymezuje téma, teoretický rámec i metodu, jakou bude postupovat. Poněkud nejasný, resp. nedostatečně zdůvodněný vzhledem k cíli práce, se mi jeví časový rámec, do kterého se rozhodla nezahrnout druhou občanskou válku v Libérii, která by mohla posloužit jako zajímavý příklad pro celkové srovnání s první válkou (jak co do příčin, tak i způsobu řešení) a s řešením války v Sieře Leone.

Výše uvedené námitky jsou však spíše marginální, práce je řemeslně velmi dobře zvládnuta, a to jak po stránce obsahové a věcné, tak i formální. Autorka čerpá z velkého množství relevantních a aktuálních zdrojů, o čemž svědčí i celkem 10 stran jejich seznamu. Jistě, tu a tam se vyskytují chyby v interpunkci, chybné psaní číslic, pomlček a spojovníků atd., nikoliv však v nějaké zásadní míře.

Celkově považuji práci Lucie Uhlířové za kvalitní text, který rozhodně **doporučuji k obhajobě.**

V Českém Meziříčí 30. 5. 2018

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.